Dosarul nr. 4r-3668/25
4-25034803-02-4r-15092025

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: Renata Popescu-Balta

D E C I Z I E
în numele Legii

12 octombrie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către agentul constatator Sofia PĂUN împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1059/2025 din 17 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581 din 30.12.2024, în privința lui **MARDARE Dumitru** în temeiul art.236 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 07.02.2025 până la 17.07.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 15.09.2025 până la 12.10.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 30.12.2024, agentul constatator din cadrul INSP a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581, prin care MARDARE Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune sub formă de amendă de amendă în mărime de 12 unități convenționale, reținându-se în sarcina acestuia că, la 09.05.2024 ora 06.08 în mun. Chișinău la intersecția străzilor *****se deplasa cu automobilul de model „***** cu 65 km/h depășind viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/h, prin ce a ignorat prevederile p. 47, (1) RCR, și a comis contravenția prevăzută de art.236 alin.(1) Cod contravențional.

La data de 11.03.2025 MARDARE Dumitru și-a exprimat dezacordul cu decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale, formulând o contestație în ordinea art.448 Cod

contravențional prin care a indicat că, nu este de acord, invocând și prevederile art.443,445,461 Cod contravențional.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1059/2025 din 17 iulie 2025,* a fost admisă contestația declarată de MARDARE Dumitru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581 din 30.12.2024 în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional.

A fost anulat procesul - verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581 din 30.12.2024 privind aplicarea sancțiunii contravenționale întocmit în privința lui MARDARE Dumitru în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional și a fost încetat procesul contravențional în privința lui MARDARE Dumitru în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, agentul constatator Sofia PĂUN a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1059/2025 din 17 iulie 2025, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță într-un alt complet.*

În motivarea recursului recurentul a menționat că, de către agentul constatator au fost respectate toate normele legale cu privire la procesul contravențional, ne fiind încălcate drepturile procesuale a contravenientului. Consideră că, în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581 din 30.12.2024, întocmit în privința cet. MARDARE Dumitru, în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, se conțin elementele constitutive ale contravenției stipulate în art.236 alin.(1) Cod contravențional, precum și la întocmirea procesului au fost respectate prevederile art.443 alin.(8) Cod contravențional.

Menționează agentul constatator că examinând circumstanțele constatate de către instanța de judecată, ultima a indicat temeiul legal de încetare a procesului faptul că la materialele dosarului prezentate instanței nu există probe suficiente care ar dovedi vinovăția în comiterea contravenției de către MARDARE Dumitru. În atare circumstanțe intervin cu precizarea că, potrivit art.443/1 Cod contravențional, în cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art.236, 238 şi art.240 alin (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării şi confirmarea primirii acesteia. După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției constatate în condițiile alin.(1), care va conține: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact şi semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul şi datele de contact

ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârșită contravenția; c) după caz, alte informații relevante. În cazul în care proprietarul sau posesorul vehiculului este minor, obligația de a depune declarația cu privire la identitatea conducătorului acestuia în momentul săvârșirii contravenției revine părinților acestuia sau persoanei la întreținerea căreia se află minorul. În cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privință conducătorului proces- verbal cu privire la contravenție în condițiile art.443 alin.(8). În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art.443 alin.(8). În cazurile prevăzute la alin.(3) şi (4) ale prezentului articol, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art.382 alin. (7).

Prin urmare angajații Direcției monitorizare şi documentare trafic rutier a Inspectoratului național de securitate publică (în continuare DMDTR a INSP), sunt cei care, în conformitate cu prevederile art.374, art.381 alin.(4), art.440, art.425 alin.(1) şi 443 alin.(8) Cod contravențional, desfășoară procesul de constatare a contravențiilor depistate în cadrul supravegherii în regim automatizat a circulației rutiere pe drumurile publice cu mijloacele tehnice speciale software și hardware ale Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere «Controlul traficului", aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.965/2014 şi primirea unor hotărâri legale, prin emiterea în formă de document electronic în cadrul Registrului, a cauzelor contravenționale cu un număr prestabilit DCT, acumulează probe pertinente, concludente, utile şi veridice dobândite în modul prevăzut de lege, identifică făptuitorul, examinează obiectiv şi sub toate aspectele cauzele contravenționale, astfel, în cazul sesizat obiectul fiind vehiculul de model „ *****.

Conform materialelor acumulate şi informației parvenite în adresa Direcției monitorizare şi documentare trafic rutier a Inspectoratului național de securitate publică, s-a stabilit cu certitudine ca conducătorul vehiculului de model „*****, a încălcat prevederile pct.47.1 lit. (a) din Regulamentul circulației rutiere şi anume: ‚Depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră", art.236 alin.(1) Cod contravențional şi Legea 131 din 07.06.2007 cu privire la siguranța traficului rutier, deplasându-se cu 65 km/h, în mun. Chișinău la intersecția străzilor ***** efectuate cu ajutorul aparatului pentru măsurarea vitezei a mijloacelor de transport fiind consemnat faptul dat în procesul - verbal cu privire la contravenție întocmit.

Totodată, fotografia nominalizată a fost efectuată cu un mijloc tehnic special care a trecut verificarea metrologică, de către o persoană competentă, procedura fiind reglementată în Legea metrologiei nr. 19 din 04.03.2016. Totodată, înregistrarea a fost efectuată în raza de acțiune a indicatorului rutier 5.30.1 „„Monitorizare trafic" al cap. V. lit. a)„„„Indicatoare de informare şi orientare" a Regulamentului circulației rutiere. Menționează că, conform informației din Registrul electronic de Stat al Transporturilor al Agenției Servicii Publice, vehiculul de model „*****, aparține cu drept de proprietate cet. MARDARE Dumitru.

Astfel, din momentul calificării contravenției săvârșite de conducătorul vehiculului de model ***** şi înregistrării acesteia în Sistemul informațional automatizat de evidență a contravențiilor, a cauzelor contravenționale şi a persoanelor care au săvârșit contravenții (aprobat prin Hotărârea Guvernului cu nr.517/2022), conform prevederilor art.443/1 alin.(1) Cod contravențional şi art.33 alin.(1) lit.b) din Legea nr.131/2007 privind siguranța traficului rutier, la adresa de domiciliu a proprietarului vehiculului prenotat, a fost expediată solicitarea privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției.

Așadar, pentru o examinare justă a cauzei contravenționale, descrisă în solicitarea privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției, conform prevederilor art.443/1 alin.(2) Cod contravențional, proprietarul vehiculului urma în termen de 60 de zile lucrătoare de la data recepționării solicitării să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator declarația prenotată.

Reiterează că, la expirarea termenul prevăzut la alin.(2) al Legii citate, potrivit art.443/1 alin.(5) Cod contravențional, agentul constatator a încheiat în privința proprietarului vehiculului de model „*****, procesul verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile at.16/1 şi art.443 alin.(8) Cod contravențional, totodată, conform prevederilor art.443 alin.(13) Cod contravențional, copia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT 04 121581 din 30.12.2024, fiind expediată, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire la dresa de domiciliu a cet. MARDARE Dumitru. Asemenea, la dosar au fost anexate probele care demonstrează vinovăția contravenientului, iar instanța a încetat procesul contravențional şi a anulat procesul verbal cu privire la contravenție, ceea ce constituie o aberație.

Concluzionează că, la emiterea hotărârii, instanța de judecată nu a dat apreciere circumstanțelor constatate şi probelor acumulate de agentul constatator în privința cet. MARDARE Dumitru, dar şi-a axat decizia, ținând cont în exclusivitate doar de declarațiile depuse de către contravenient în contestație, examinând superficial cauza contravențională, fără a intra în esența faptelor reținute.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieşind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei

penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, avocatul, contravenientul și victima au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia *de a admite recursul declarat de agentul constatator Sofia PĂUN împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1059/2025 din 17 iulie 2025, cu casarea integrală a hotărârii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 Cod de procedură penală aplicate corespunzător.*

Conform art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: *d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.*

Colegiul penal reține, că la judecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare. Or, studiind materialele prezentate în coroborarea cu hotărârea primei instanțe, se constată, că instanța de judecată a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Reieșind din prevederile art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerințelor pricinii, precum şi asupra argumentelor invocate de către intimat

întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz, 26). În sensul art.6 alin.(1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanțele de judecată să motiveze nu doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulțumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părți.

În temeiul prevederilor art.462 alin.(1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

În continuare Colegiul relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*. În temeiul prevederilor art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională*.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

7. Reieșind din materialele cauzei Colegiul penal reține că prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581 din 30.12.2024 contestat rezultă, că acesta a fost încheiat de către agentul constatator din cadrul DMDTR al INSP, în persoana ofițerului

Ioana TABACARI, prin care MARDARE Dumitru a fost sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 lei MD în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i imputat faptul, că la 09.05.2024 ora 06.08 în mun. Chișinău la intersecția străzilor *****se deplasa cu automobilul de model „***** cu 65 km/h depășind viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/h, prin ce a ignorat prevederile p. 47, (1) RCR, (f.d. 17).

Faptele contravenientului MARDARE Dumitru au fost calificate de agentul constatator în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, *adică depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră".*

Drept consecință, instanța de fond, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1059/2025 din 17 iulie 2025*,* a fost admisă contestația declarată de MARDARE Dumitru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581 din 30.12.2024 în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional și a fost anulat procesul - verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581 din 30.12.2024 privind aplicarea sancțiunii contravenționale întocmit în privința lui MARDARE Dumitru în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional cu încetarea procesului contravențional.

8. Astfel, Colegiul penal lecturând textul hotărârii recurate, în raport cu circumstanțele faptice stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, menționează că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Se subliniază că, CtEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art.6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art.6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct.19-20, pct.59 și 61).* Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei *(Jahnke şi Lenoble împotriva Franței (dec.), nr.40490/98 și Dima împotriva României, 16.11.2006).*

Potrivit prevederilor art.425 Cod contravențional, *(1) Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:*

procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. (6) Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute: a) prin violenta, amenințări sau prin alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor ştiințifice; c) prin încălcarea esențială a drepturilor şi libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător. (6/1) În cazul contravențiilor date în competenta organelor de control de stat al activității de întreprinzător şi cea a organelor Ministerului Afacerilor Interne nu se permite ridicarea de obiecte, documente, dispozitive de stocare a datelor dacă ridicarea acestora stopează activitatea economică a persoanei. În cazul dat se purcede la efectuarea de copii şi de înregistrări foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor, pot fi inspectate, măsurate sau prelevate mostre din acestea, care constituie mijloc material de probă. (6/2) Copiile se realizează cu ajutorul mijloacelor tehnice şi al procedurilor adecvate, de natură să asigure integritatea informațiilor conținute de acestea, şi de un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau, după caz, din afara acestora. (6/3) În cazul prevăzut la alin.(6/1), când este imposibilă efectuarea copiilor şi a înregistrărilor foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor ori posesorul acestora nu permite sau obstrucționează efectuarea acestor acțiuni, agentul constatator le ridică în scopul efectuării copiilor şi înregistrărilor foto sau video, stocării datelor, inspectării, măsurării sau prelevării de mostre, indicând în procesul-verbal întocmit elementele de individualizare a fiecărui obiect, document sau dispozitiv de stocare a datelor. Obiectele, documentele sau dispozitivele de stocare a datelor se restituie de către agentul constatator sau de autoritatea competentă de soluționarea cauzei contravenționale în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare din momentul ridicării acestora. (7) Procesului contravențional, în partea ce ține de declarații, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

9. Colegiul penal, analizând hotărârea instanței de fond, reține că soluția de încetare a procesului contravențional a fost motivată într-un mod insuficient și neconform rigorilor legale privind motivarea actelor jurisdicționale. Obligația instanței de a oferi o motivare completă, logică și coerentă constituie o cerință esențială a dreptului la un proces echitabil, izvorâtă atât din legislația națională, cât și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia instanța trebuie să examineze toate circumstanțele relevante și să dea dovadă că a analizat cu atenție probatoriul administrat.

Din materialele dosarului și din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă că instanța de fond a procedat la examinarea înscrisurilor prezentate de agentul constatator și a oferit părților posibilitatea de a formula explicații. Cu toate acestea, motivarea hotărârii nu reflectă o evaluare reală, completă și efectivă a probatoriului.

Colegiul reține că potrivit prevederilor art.443/1 Cod contravențional, constatarea contravențiilor cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative şi încheierea procesului-verbal în cazul acestor contravenții" sunt enumerate în următoarele aliniate, după cum urmează:

(1) *În cazul autosesizării privind săvârşirea contravențiilor prevăzute la art.236, 238 şi art.240 alin.(2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării şi confirmarea primirii acesteia*.

(2) *După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact şi semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul şi datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârşită contravenția; c) după caz, alte informații relevante*.

(3) *În cazul în care proprietarul sau posesorul vehiculului este minor, obligația de a depune declarația cu privire la identitatea conducătorului acestuia în momentul săvârşirii contravenției revine părinților acestuia sau persoanei la întreținerea căreia se află minorul*.

(4) *În cazul în care, în termenul prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenția, agentul constatator încheie în privința conducătorului proces-verbal cu privire la contravenție în condițiile art.443 alin.(8).*

(5) *În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenția, agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art.443 alin. (8).*

(6) În *cazurile prevăzute la alin.(3) şi (4) ale prezentului articol, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art.382 alin.(7).*

Prin urmare angajații Direcției monitorizare şi documentare trafic rutier a Inspectoratului național de securitate publică sunt cei care, în conformitate cu prevederile art.374, art.381 alin.(4), art.440, art.425 alin.(1) şi 443 alin.(8) Cod contravențional, desfășoară procesul de constatare a contravențiilor depistate în cadrul supravegherii în regim automatizat a circulației rutiere pe drumurile publice cu mijloacele tehnice speciale software și hardware ale Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului", aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.965/2014 şi primirea unor hotărâri legale, prin emiterea în formă de document electronic în cadrul Registrului, a cauzelor contravenționale cu un număr prestabilit DCT, acumulează probe pertinente, concludente, utile şi veridice dobândite în modul prevăzut de lege, identifică făptuitorul, examinează obiectiv şi sub toate aspectele cauzele contravenționale, astfel, în cazul sesizat obiectul fiind vehiculul de model ”*****.

Potrivit procesului verbal cu privire al contravenție, s-a stabilit că MARDARE Dumitru a fost sancționat pentru faptul că la data de 09.05.2024 ora 06.08 în mun. Chișinău la intersecția străzilor *****se deplasa cu automobilul de model „***** cu 65 km/h, fapt ce se confirmă prin fotografiile anexate la cauza contravențională, efectuate cu ajutorul aparatului pentru măsurarea vitezei a mijloacelor de transport IDS-TCV907- BIR/C K88196310, fiind consemnat faptul dat în procesul - verbal cu privire la contravenție întocmit.

Totodată, fotografia nominalizată a fost efectuată cu un mijloc tehnic special care a trecut verificarea metrologică, de către o persoană competentă, procedura fiind reglementată în Legea metrologiei nr. 19 din 04.03.2016.

În continuare, Colegiul penal ține să precizeze că potrivit prevederilor art.16/1 Cod contravențional*, (1) Prin derogare de la prevederile art.16, pentru contravențiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, persoana fizică sau juridică proprietar al vehiculului cu care s-a comis contravenția este pasibilă de răspundere contravențională sub formă de amendă dacă, în termen de 60 de zile lucrătoare, aceasta nu comunică în condiţiile art.443/1 identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenției. (2) În cazul răspunderii contravenționale în condițiile alin.(1) al prezentului articol nu se aplică puncte de penalizare conform art.36 şi nu se fac înscrieri în cazierul contravențional. (3) Prevederile alin.(1) nu se aplică dacă se constată că, la momentul săvârşirii contravenției, vehiculul se afla în posesia altei persoane sau proprietarul a fost deposedat de vehicul în mod ilicit.*

Astfel, instanța reține că, în conformitate cu prevederile art.443/1 alin.(1) Cod contravențional al Republicii Moldova, în cazul constatării unei contravenții prin intermediul mijloacelor tehnice certificate/omologate și verificate metrologic, agentul constatator este obligat să solicite proprietarului vehiculului comunicarea identității persoanei care a condus vehiculul la momentul săvârșirii faptei.

Totodată, potrivit art.33 alin.(1) lit b) din Legea nr.131/2007 privind siguranța traficului rutier, proprietarul vehiculului are obligația de a comunica, la solicitarea autorității competente, datele de identificare ale persoanei căreia i-a încredințat vehiculul.

Din materialele cauzei rezultă că, ulterior calificării contravenției și înregistrării acesteia în Sistemul informațional automatizat de evidență a contravențiilor, aprobat prin

Hotărârea Guvernului nr. 517/2022, la adresa proprietarului vehiculului a fost expediată solicitarea privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului auto la momentul săvârșirii contravenției. Potrivit copiei trimiterii poștale nr. DI8000407724RR și informației generate automatizat de Î.S. „Poșta Moldovei", corespondența a fost recepționată de către destinatar la data de 03.06.2024.

Instanța reține că termenul de 60 de zile lucrătoare prevăzut de art.443/1 alin.(2) Cod contravențional începe să curgă de la data recepționării efective a solicitării, respectiv 03.06.2024, aceasta fiind data la care proprietarul a luat cunoștință, în mod legal, de obligația ce îi revenea. Termenul menționat are caracter imperativ și instituie o obligație procedurală în sarcina proprietarului, în vederea asigurării identificării persoanei care a condus vehiculul la momentul comiterii faptei.

Neîndeplinirea acestei obligații în termenul legal atrage incidența dispozițiilor art.16/1 Cod contravențional, potrivit cărora, *în cazul în care proprietarul vehiculului nu comunică identitatea conducătorului auto în termen de 60 de zile lucrătoare, acesta este pasibil de răspundere contravențională sub formă de amendă, fără aplicarea punctelor de penalizare și fără efectuarea înscrierilor în cazierul contravențional.*

Prin urmare, având în vedere că solicitarea a fost legal comunicată, iar obligația prevăzută de art.443/1 alin.(2) Cod contravențional nu a fost executată în termenul stabilit de lege, Colegiul constată că sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii contravenționale a proprietarului vehiculului în temeiul art.16/1 Cod contravențional.

10. Colegiul consideră eronată concluzia instanței de fond privind încetarea procesului contravențional, or o asemenea interpretare ignoră dispozițiile speciale ale art.16/1 Cod contravențional, care prevede expres că, în cazul contravențiilor constatate prin intermediul mijloacelor tehnice certificate/omologate și verificate metrologic, dacă proprietarul vehiculului nu comunică, în termen de 60 de zile lucrătoare, identitatea conducătorului auto la momentul săvârșirii faptei, acesta devine pasibil de răspundere contravențională sub formă de amendă.

Prin urmare, art.16/1 Cod contravențional instituie o formă specială de răspundere contravențională indirectă, care nu este întemeiată pe săvârșirea nemijlocită a contravenției, ci pe neîndeplinirea obligației legale de comunicare a datelor solicitate de autoritatea competentă. Această reglementare creează o prezumție legală de răspundere a proprietarului vehiculului – indiferent dacă acesta este persoană fizică sau persoană juridică – aplicabilă în situația în care: contravenția este constatată prin mijloace tehnice omologate; autoritatea competentă a solicitat comunicarea identității conducătorului; iar proprietarul nu și-a îndeplinit obligația în termenul legal de 60 de zile lucrătoare.

Norma nu condiționează angajarea răspunderii de identificarea concretă a făptuitorului și nici de demonstrarea vinovăției subiective a proprietarului în raport cu fapta inițială, întrucât răspunderea se naște din simpla inacțiune – respectiv din necomunicarea datelor în termenul prevăzut de lege.

Totodată, alin.(2) al aceluiași articol stabilește expres că, în cazul aplicării acestui regim juridic, nu se aplică puncte de penalizare și nu se efectuează înscrieri în cazierul contravențional, ceea ce confirmă caracterul autonom și pecuniar al acestei forme de răspundere.

În speță, din materialele cauzei rezultă că solicitarea privind comunicarea identității conducătorului auto a fost expediată la data de 31.05.2024, iar potrivit informației generate automatizat de Î.S. „Poșta Moldovei”, trimiterea poștală nr. DI8000407724RR a fost recepționată de destinatar la data de 03.06.2024, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la filele dosarului 6. Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581 a fost întocmit la data de 30.12.2024, ulterior expirării termenului legal de 60 de zile lucrătoare prevăzut de art.16/1 coroborat cu art.443/1 Cod contravențional.

11. *Colegiul penal nu poate reține drept întemeiată concluzia instanței de fond potrivit căreia procesul-verbal cu privire la contravenție din 30.12.2024 nu ar fi susținut de probe care să confirme recepționarea de către MARDARE Dumitru a solicitării privind comunicarea identității conducătorului vehiculului și neexecutarea, în termenul legal, a obligației prevăzute de art.443/1 Cod contravențional.* Or, contrar celor reținute de prima instanță, la materialele cauzei se regăsește nu doar solicitarea expediată proprietarului vehiculului, ci și informația obiectivă generată de sistemul de urmărire a trimiterilor poștale al Î.S. „Poșta Moldovei”, aferentă trimiterii poștale nr. DI8000407724RR, care permite verificarea traseului și a statutului acesteia.

Astfel, introducerea numărului trimiterii poștale nr. DI8000407724RR în sistemul „Track & Trace” al Î.S. „Poșta Moldovei” generează informații privind operațiunile efectuate asupra trimiterii, inclusiv data și locul expedierii, transmiterea acesteia către unitatea poștală de destinație și statutul final al livrării.

Potrivit datelor generate de sistemul „Track & Trace”, pentru trimiterea poștală nr. DI8000407724RR sunt consemnate următoarele operațiuni:

- „Posting/collection” – 31.05.2024, ora 08:45, Moldova (Republica Moldova), CNT OP2035;
- „Send item to domestic location” – 31.05.2024, ora 18:15, Moldova (Republica Moldova), CNT CHISINAU;
- „Arrival at delivery office” – 03.06.2024, ora 19:39, MD2044;
- „Record Final Delivery” – 03.06.2024, ora 19:39, MD2044.

Prin urmare, sistemul electronic de evidență a trimiterii poștale atestă că trimiterea nr. DI8000407724RR a fost procesată de serviciul poștal și a ajuns la oficiul poștal cu codul MD2044, fiind înregistrată în sistem cu statutul „Record Final Delivery” la data de 03.06.2024.

Mai mult, aceste date nu pot fi analizate în mod izolat de conținutul solicitării expediate de agentul constatator. În solicitarea respectivă este indicată în mod expres adresa destinatarului, respectiv mun. Chișinău, str. Mircea cel Bătrân, nr.9, ap.63.

Astfel, există o corespondență între datele individualizatoare ale destinatarului și datele obiective privind circuitul trimiterii poștale. În particular, solicitarea indică adresa de expediere a trimiterii, iar informația din sistemul „Track & Trace” confirmă că trimiterea a fost direcționată către oficiul poștal cu codul MD2044, care deservește zona corespunzătoare adresei indicate în solicitare – respective strada *****

În aceste circumstanțe, concluzia primei instanțe potrivit căreia „nu este clar în adresa cărei persoane a fost expediată solicitarea și pe numele cărei persoane și dacă ultima a

recepționat înștiințarea” nu este suficient fundamentată în raport cu ansamblul probelor existente în dosar.

Or, instanța de fond a examinat formal înscrisul privind expedierea solicitării, fără a-l corobora cu informația electronică aferentă numărului unic al trimiterii poștale. Numărul de identificare al trimiterii – DI8000407724RR – permite individualizarea acesteia și verificarea operațiunilor efectuate de serviciul poștal, inclusiv a momentului la care trimiterea a ajuns la unitatea poștală de destinație și a statutului final al acesteia.

Colegiul reține că, în aprecierea probelor, instanța nu urma să se limiteze la examinarea exclusivă a aspectului formal al înscrisului întocmit de agentul constatator, ci era obligată să analizeze întregul material probator în ansamblu, potrivit art.425 Cod contravențional.

În speță, solicitarea agentului constatator, numărul individual de identificare a trimiterii poștale, informația generată de sistemul „Track & Trace” și datele privind oficiul poștal de destinație constituie elemente probatorii care se coroborează între ele și care trebuiau examinate în vederea stabilirii faptului dacă obligația prevăzută de art.443/1 Cod contravențional a fost adusă la cunoștința proprietarului vehiculului.

De asemenea, Colegiul penal apreciază ca fiind relevant faptul că informația din sistemul electronic al Î.S. „Poșta Moldovei” nu reprezintă o simplă mențiune unilaterală a agentului constatator, ci constituie o informație generată de sistemul de evidență a trimiterilor poștale în baza numărului individual atribuit expedierii.

În consecință, prima instanță urma să verifice și să aprecieze această informație în coroborare cu solicitarea expediată, cu adresa indicată în aceasta și cu celelalte materiale ale cauzei, iar nu să concluzioneze, în mod abstract, că nu este posibilă identificarea destinatarului sau stabilirea recepționării.

Totodată, Colegiul penal constată că între data expedierii solicitării – 31.05.2024 – și data înregistrată în sistemul poștal ca „Record Final Delivery” – 03.06.2024 – există un interval temporal redus, iar ulterior procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit abia la data de 30.12.2024. Prin urmare, chiar și din perspectiva succesiunii cronologice a actelor, agentul constatator nu a procedat la întocmirea imediată a procesului-verbal, ci după parcurgerea procedurii speciale prevăzute de art.443/1 Cod contravențional.

În acest context, instanța de fond urma să stabilească în mod concret dacă informația privind trimiterea poștală nr. DI8000407724RR, coroborată cu solicitarea adresată proprietarului la adresa mun. Chișinău, str. ***** este suficientă pentru confirmarea comunicării solicitării și, ulterior, să stabilească data de la care urma să fie calculat termenul de 60 de zile lucrătoare prevăzut de art.443/1 alin.(2) Cod contravențional.

În cazul în care instanța considera că informația disponibilă nu permite stabilirea fără echivoc a persoanei care a recepționat trimiterea sau a modalității concrete de livrare, aceasta urma să întreprindă măsurile procesuale necesare pentru clarificarea circumstanțelor respective, inclusiv prin verificarea înscrisurilor poștale originale sau a altor date disponibile privind livrarea, și nu să formuleze concluzia privind lipsa probelor fără o examinare completă a materialului probator.

Prin urmare, Colegiul penal constată că prima instanță a apreciat în mod fragmentar probele administrate și nu a efectuat o analiză coroborată a acestora, fapt ce a condus la concluzia prematură privind lipsa dovezii recepționării solicitării.

Mai mult, concluzia instanței de fond referitoare la faptul că „nu este clar în adresa cărei persoane a fost expediată solicitarea” urmează a fi verificată prin raportare la conținutul efectiv al solicitării, în care este indicată adresa mun. Chișinău, str. ***** precum și la informația obiectivă aferentă trimiterii poștale nr. DI8000407724RR.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal apreciază că nu se poate considera că agentul constatator nu a prezentat nicio probă privind expedierea și recepționarea solicitării. Dimpotrivă, există un ansamblu de înscrisuri și date electronice care necesitau o apreciere efectivă și coroborată din partea instanței de fond.

Prin urmare, problema esențială nu constă în inexistența probelor privind expedierea solicitării, ci în aprecierea insuficientă a acestora de către prima instanță și în neclarificarea tuturor circumstanțelor relevante privind comunicarea solicitării către proprietarul vehiculului.

În consecință, concluzia instanței de fond privind lipsa dovezii recepționării solicitării nu poate fi menținută în forma în care a fost expusă, fiind necesară o examinare efectivă și coroborată a înscrisurilor și a datelor electronice existente în dosar, inclusiv a informației generate de sistemul „Track & Trace” al Î.S. „Poșta Moldovei” pentru trimiterea nr. DI8000407724RR.

Această deficiență de examinare este cu atât mai relevantă cu cât stabilirea datei recepționării solicitării constituie o circumstanță esențială pentru calcularea termenului de 60 de zile lucrătoare prevăzut de art.443/1 alin.(2) Cod contravențional și, implicit, pentru aprecierea legalității întocmirii ulterioare a procesului-verbal cu privire la contravenție în privința proprietarului vehiculului.

12. Prin urmare, Colegiul constată că termenul legal a fost respectat, iar agentul constatator a prezentat probe suficiente privind comunicarea solicitării și împlinirea termenului acordat proprietarului pentru furnizarea informațiilor solicitate. În aceste condiții, concluzia instanței de fond privind lipsa probelor în confirmarea expedierii solicitării și inexistența temeiului legal pentru atragerea la răspundere a persoanei este neîntemeiată, fiind rezultatul unei interpretări eronate și incomplete a cadrului normativ aplicabil și a probatoriului administrat în cauză.

Colegiul penal constată că soluția instanței de fond se întemeiază exclusiv pe pretinsa lipsă a probelor privind respectarea procedurii legale, fără a examina în mod efectiv dacă autoritatea competentă a solicitat comunicarea datelor prevăzute de lege și dacă persoana vizată și-a îndeplinit obligația corespunzătoare. Or, o asemenea abordare denotă o analiză formală și incompletă a materialului probator administrat în cauză, instanța limitându-se la o concluzie generală privind insuficiența probelor, fără a verifica înscrisurile anexate la dosar și relevanța acestora în raport cu dispozițiile art.443/1 și art.16/1 Cod contravențional al Republicii Moldova.

În acest context, instanța de recurs reține că la fila dosarului 5-6 se regăsesc probele care confirmă că agentul constatator a îndeplinit obligația procedurală prevăzută de lege, solicitând de la MARDARE Dumitru comunicarea informațiilor cu privire la identitatea conducătorului vehiculului la momentul săvârșirii contravenției. Din actele menționate rezultă că solicitarea a fost expediată și recepționată, fiind astfel declanșat termenul legal de 60 de zile lucrătoare pentru îndeplinirea obligației de comunicare. Prin urmare, concluzia

instanței de fond privind lipsa probelor este contrazisă de înscrisurile existente la dosar, iar neanalizarea acestora în mod efectiv echivalează cu o apreciere eronată și incompletă a probatoriului, ceea ce a condus la pronunțarea unei soluții neîntemeiate

Astfel, hotărârea este contrară normelor procedurale privind motivarea judiciară și regulilor de apreciere a probelor. Prin cumulul acestor omisiuni, motivarea instanței de fond este lacunară, neconformă cerințelor de rigurozitate juridică și echivalează cu o nemotivare în sensul jurisprudenței constante. Nefăcând aplicarea corectă a legii și neanalizând în mod complet probele și elementele constitutive ale faptei, soluția instanței se impune a fi casată.

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (*a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43*).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (*a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57*), condiții care în accepțiunea instanței de recurs au fost respectate în acest caz. În aceste condiții**,** hotărârea instanței de fond nu reflectă în mod corespunzător toate circumstanțele invocate în cursul judecării cauzei de către agentul constatator **și** nu evidențiază o analiză completă și riguroasă a probelor administrate**,** în ansamblul și complexitatea lor.

Totodată, trebuie subliniat că agentul constatator este un organ abilitat, investit prin lege cu competența și autoritatea de a constata contravențiile și de a întocmi procesele-verbale de constatare. În această calitate, actele și probele administrate de agentul constatator se bucură de prezumția de legalitate și veridicitate până la proba contrarie. Această prezumție este esențială pentru buna desfășurare a procesului contravențional, întrucât recunoaște competența organului autorizat și garantează stabilirea adevărului material în mod corect și echitabil.

Astfel, probele acumulate de agentul constatator, inclusiv fotografiile și dovada expedierii solicitării prezentării informației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției anexate la procesul-verbal, trebuie considerate legale și admisibile în cauză, cu excluderea lor doar dacă partea contestatoare reușește să demonstreze contrariul, adică că acestea au fost obținute în mod ilegal, falsificate sau că nu reflectă realitatea faptică. În lipsa unor astfel de dovezi, instanța este ținută să dea greutate probelor administrate de agentul constatator, iar respingerea lor fără temei justificat încalcă principiul legalității probelor și afectează actul de justiție.

13. Prin urmare, instanța de fond s-a limitat la un formalism excesiv**,** omițând să examineze în mod efectiv relevanța probelor în raport cu fapta reținută, ceea ce impune reanalizarea cauzei prin prisma exigențelor unei motivări temeinice și complete**.** Instanța nu a verificat cu rigurozitate circumstanțele în care a fost întocmit procesul-verbal, ceea ce denotă o abordare formalistă și superficială a cauzei, fără a respecta obligația de a analiza toate probele relevante. Prin urmare, soluția instanței este eronată, deoarece aceasta a formulat o

concluzie bazată pe o evaluare incompletă și eronată a probelor, ceea ce a condus la adoptarea unei soluții insuficient fundamentate și argumentate, și nu reflectă toate circumstanțele invocate la judecarea cauzei de către agentul constatator, respectiv nu se atestă o analiză serioasă din partea instanței a tuturor probelor prezentate în complexitatea lor.

Prin urmare, Colegiul reține ca fiind eronată și pripită concluzia instanței de fond**,** potrivit căreia procesul-verbal de constatare a contravenției întocmit în privința contravenientului MARDARE Dumitru ar fi fost emis în lipsa unor probe pertinente și utile cauzei**.**

Instanța de recurs constată că această concluzie nu este susținută de materialul probator administrat, iar faptul invocat nu afectează nici temeinicia, nici legalitatea procesului-verbal de contravenție seria/nr. DCT04 121581 din 30.12.2024, și nu influențează în mod decisiv soluția asupra fondului cauzei. Instanța de fond ar fi trebuit să analizeze dacă, în raport cu probele administrate și prezentate de agentul constatator, inclusiv probele materiale, se constată vinovăția contravenientului pentru săvârșirea contravenției reținute –așa cum a fost descrisă în procesul-verbal.

14. În consecință, Colegiul penal reține că, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele invocate de agentul constatator și nu a dat răspuns la cele mai importante obiecții ale acestuia vizavi de cauza examinată. Toate aceste circumstanțe pun la îndoială faptul că instanța de fond ar fi pătruns în esența cauzei și că ar fi examinat cauza obiectiv și multiaspectual.

Colegiul consideră eronată și pripită concluzia primei instanțe, privind încetarea procesului contravențional, or, instanța de recurs atestă că, instanța de fond urma să examineze cauza contravențională sub toate aspectele, să cerceteze probele acumulate de agentul constatator. Aceste fapte constituie o neglijare a prevederilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât, Convenția impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță *(a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 09.12.1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 06.06.2006).*

Respectiv, circumstanțele stabilite supra, combat concluzia primei instanțe, ceea ce denotă că instanța de fond nu și-a motivat corespunzător soluția. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

În acest context, instanța de recurs reiterează că instanța de fond este obligată să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces. Or, neexpunerea

asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza Fomin împotriva Moldovei, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: „Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs". Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției (*c.f. Hirvisaari împotriva Finlandei, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001*).

La judecarea cauzei instanța de fond urmează să țină cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, „la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare".

Subsecvent celor enunțate, din considerentele menționate supra şi având în vedere faptul că prima instanță nu a constatat şi nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, ținând cont de faptul că încălcarea normelor de drept ce a dus la soluționarea eronată a pricinii nu poate fi corectată în instanța de recurs, iar acest fapt constituie temei de remitere a pricinii la rejudecare în prima instanță, Colegiul Penal consideră necesar de a admite recursul declarat de către agentul constatator Sofia PĂUN, a casa Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1059/2025 din 17 iulie 2025 şi a remite cauza respectivă la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

15. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către agentul constatator Sofia PĂUN.

Se casează integral Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1059/2025 din 17 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 121581 din 30.12.2024, în privința lui **MARDARE Dumitru** în temeiul art.236 alin.(1) Cod contravențional, și se remite cauza în vederea rejudecării în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI